

Ali je kdaj živel Robin Hood?

Najbrž je to ime mnogih pogumnih in bistroumih narodnih junakov, ki so se kot tlačani upirali gospodki

Med najpopularnejše postave v zgodovalni in bajeslovju spada nedvomno angleški junak Robin Hood. Ali je sploh živel kdaj možega imena? Edine vesti o njem so nam obiskale že vse, ki so pa vse nastale mnogo pozneje, ko je baje Robin živel. Prvič se omenjajo te boljše leta 1773. Robin naj bi bil pa živel po eni verziji od 1135 do 1154, po drugi za časa kralja Richarda Levosčnega (1189 do 1299), po tretji pa šele v času kralja Henrika III. (1216 do 1272). Kdaj je prav že živel, je se vedno sporno. Ptavljejo o njem, da je 'čilko' in 'nigov' sedež se smatra toliko grofij, da se da iz tega v veliko verjetnostjo sklepati, da je živel takih Robin Hoodov v Angliji več.

To so bili najbrž sami izobčenci, ziveči enako življenje iz istih razlogov. Angleški kmet je namreč težko prenašal vladu normanskih plemičev, ne morda zato, ker mu je bilo nezmožno imeti nad seboj gospodarja, ali zato, ker ga je smatral za tuja, tem več zato, ker je bila njihova vlada mnogo strožja in trša od onih, ki jih je bil do slej vajan, in tako se je večkrat zgodilo, da so uporni ljudje prekršili zakon, potem so se morali skrivati po gozdovih. Navadno so zbrali okrog sebe ljudi, ki jih je bila zasedla enaka usoda.

Temelj vseh legend o Robin Hoodu — zdaj že polnih neverjetnosti, malone nesmislov — je, da se je zavzemal za siromašne ljudi, da je jeman bogatin in dajal siromašnim. Gotovo pa ni bil tak junak brez mazača, kakor ga nam slikajo bajke. Članji njegove tolpe so imeli najbrž enako geslo, kakor banditi divjega zapada — najprej streličati potem pa povpraščavati. Nekatere

manj posrečene verzije te legende trdijo, da je bil Robin Hood plemič. V gozdove se je baje zatckel zaradi neke osebne krivide. Tega vprašanja so se lotili celo genealogi in dekazovali, da je bil grof Hunting Donsire. Njegovo poreklo so iskali pri nekem Robertu Fitzoothu, ki je prisel v Anglijo z Viljemom Osvajalcem. To daje zgodi več romantične, obenem pa ji je skoduje na globini. Robin Hood, prepričljiv človek, je nastopil proti takratnim mognotom, da bi se osvetil za krivice, storjenje pripadnikom istega, stoje glede morske mnogo više od prečne večje plemičev.

Robinovo življenje najbrž ni bilo tako lahko in prijetno kakor ga opisujejo pravljice, saj je bil gotovo obesen in z njim mnogi njegovi tovarisi. Ne gre pa vedno za istega Robin Hooda. Iz mnogih pravljic in legend o njem lahko sklepamo, da je bil lo to me samo simbol, da so ga dajali izvestni vrsti ljudi kot vzdevki. Morda je kdaj živel možega imena, kakor je živel nekoč Cesar, čigar ime so dobili pozne mnogi drugi v njegovih simboličnih prenosenih funkcijah. Tudi kmetje rednjega veka so si dajali simbolična imena, kadar so se upirali gospodki. Kolovodji velikega upora pod vladom Riharda II. so se klicali med seboj recimo Janez Brezimeni, Janez Zvesti in podobno. Zelo verjetno je, da se tak kmet drznega in upornega duha odločil zbežati v nedostopne gozdove, da bi se mu bilo treba ukloniti trdim zakonom svojega gospodarja. Potem je pa pošiljal od hiše do hiše poslanico: Zdaj sem Robin Hood in kdo ima dovolj poguma, naj se mi pridruži!

V bajkah o Robinu Hoodu se imenuje tu di ime dekleta Mariane. Verjetno je, da je eden izmed mnogih junakov tega imena ljubil dekle, ki se je spomin na njeno ohranil celo v legendi. Toda ena najstarejših verzij — morda prva — govori o nji kot o moškem, preoblečenem v dekle in njen značaj označuje prej kot razvraten, nego romantičen.

Iz tega imena je izzarevalo nekaj silnega, lokavega in pogumnega že od pradavnih časov, morda še pred dobo Normanov. Vse legende, ki so se osredotočile okrog tega imena, govore o pogumu, duhovitosti in o držnosti. Robin Hood in njegovi tovarisi so se lahko sticer pri svojem trdnu življenu zanašali samo na čuječnost in bistrom umetju ter fizično moč, obenem pa so morali biti neprestano na straži. Gotovo so imeli tudi nekaj veselih dni, poleti daleč v gozdovih, kjer je bilo dovolj plena za nje same in njihove sorodnike. Hujš je bilo pozimi, ko je bilo težje priti do živil, ko jim je bila razjarjena gospodka za petami in ko so se jih sorodniki iz vasi v strahu izogibali. Balade o teh težavah večinoma ne govore. In za to imajo svoj razlog. Te balade so prepevali ljudje po kmetih že davno prej, preden so prisile na uho ugajenim gentlemanom-liternatom. Kimedko ljudstvo je hotelo verovati, da je nekoč živel Robin Hood, ki je bil nemagljič, ki ga ni bilo mogoče ujeti v nobeno past, iz katere bi ne bil usel. Ta junak je vedno nastopil, kadar je bogatin preveč zatiral reweža. Te balade so pomagale vzdrževati med preprostim ljudstvom vero v boljše čase in hrepnenje po svobodi.

V bajkah o Robinu Hoodu se imenuje tu di ime dekleta Mariane. Verjetno je, da je eden izmed mnogih junakov tega imena ljubil dekle, ki se je spomin na njeno ohranil celo v legendi. Toda ena najstarejših verzij — morda prva — govori o nji kot o moškem, preoblečenem v dekle in njen značaj označuje prej kot razvraten, nego romantičen.

omenjena društva in ustanove naše doline. Kdor ima pravi socialni čut, ki ne čaka šele poziva in trobentanja z jerihonskimi trobilci in kdor občuti ljubezen do rodnega kraja ter se smatra za Slovaka polne odgovornosti do bližnjega in kdor količaj more, ta se bo omnenjenega občinka zboru udeležil z neko samoumevnostjo, ki oddljuje celega človeka. Delo v tem društvu je prav tako kot udejstvovanje v ostalih poslanstvih in dolžnost vsega revirja ne pa zgolj nekaterih pozrtvovanih posameznikov. AMI.

70 letnica rumunskih železnic

V okviru letošnjih proslav povratka kralja Karola od 8. do 11. junija bo prirejenih v Rumuniji tudi več razstav, posvečenih 70letnici rumunskih železnic. Prva železniška proga v Rumuniji je bila zgrajena med Buleaščino in Giurgiu in prvi vlak po tej progi je vozil 19. oktobra leta 1869. Ko je Rumunija 1. 1916 posegla v svetovno vojno, je imela v svoji mejah 3588 km uporabljenih železnic. Vojna je prinesla Rumuniji 7.000 km železniških prog, ki pa so bile zelo slabe. V starih Rumunijih so bile skoraj vse železniške proge uničene, mostovi in druge naprave porušene. V novih pokrajnah so bile železniške proge tudi močno obrabljene. Zato je moral rumunski vlada leta 1913 rešiti dva pereča problema: popraviti železniške proge in obnoviti vozni park.

Do leta 1924 je potrosila Rumunija v ta namen 11 milijard lejiev in njeni prizadevanje je bilo kronano z uspehom. Od tega leta se razvija železniški promet v Rumuniji normalno. Leta 1913 je bilo obnovljeno železniško vozniščko izraženo v naslednjih številkah: dolžina železniških prog 11.135 km, lokomotiv 3170, osebnih vagonov 1311, tovornih vagonov 72.749, potnikov prepečanjih 2.917.000.000 pot/km, prepečjanja blaga 4.648.000 ton/km. Prvi železniški proračun brez primanjkljaja je bil dosežen leta 1932, ko so bili dohodki nekoliko večji od izdatkov. Od takrat je promet prestanek naraščal. Aktivnost proračuna I. 1932 je omogočila avtonomnemu ravnateljstvu rumunskih železnic novo zboljšanje in uvedbo motornih vlakov. Rumunija ima zdaj 203 motorne vlake na 6500 km dolgih stranskih progah. Na glavnih progah so bili uvedeni aerodinamični vlaki, ki vozijo s hitrostjo 120 km na uro.

PRI ZDRAVNIKU
— Vi torej ne kadite? No, nič ne de, vam pa prepovem kaj drugega.

BOLJSA JEŽA
Stric ujčka nečaka na kolennih in vpraša ga: No, Jurček, kako ti je to všeč?

— Prijeten je, stricek, toda na pravem oslu je jaže še prijetnejša.

SUMLJIVO
— Poznam vašega ženina, gospodična. On je splošno znan zbiralec starin.

— Kako to mislite, gospod?